

[Hanne Severinsen]

ver, at man både foretager vedligeholdelse af remisen, og at der faktisk er en remise til rådighed. Derfor bør vi – som Osvald Hel-muth synger i sin sang – »gemme vores 20 tønder land«.

Vi håber derfor, at det vil lykkes at nå frem til et kompromis, så arealreservationer-ne stadig kan opretholdes; muligvis ikke til det, de er tænkt til, men sådan at man for fremtiden har arealerne, hvis der skulle blive behov for dem.

Margrete Auken (SF):

Jeg har siddet og tænkt på under debatten, at det kunne blive et helt spøjts Danmarkskort, vi kunne få ud af det, hvis vi skulle tage højde for alt muligt, der måske ville ske engang, når man havde fundet på et eller andet, for alle eventualiteters skyld. Prøver man at forlænge den tanke – ja, man behøver ikke engang at forlænge den – kan man høre, hvor skrupsør den er. Det er også klart, at det, der er svagheden i det socialdemokratiske forslag, er, at man har dette volapyk med den nu kendte teknologi, og hvad det ellers er, man snakker om, og hvis og hvis min hale var spids – som det vist hedder herinde, hvis man siger sådan.

Jeg synes, det er et godt og selvfølgeligt forslag at få lagt frem nu. Der er ingen tvivl om, at disse arealreservationer virker irriterende og uforståelige for folk, og det virker lidt, som om vi er noget træge herinde, når noget, som lå i forlængelse af én planlægning, ikke kan blive ændret, når fundamentet for planlægningen bliver det.

Jeg kan glæde såvel venstre som de konservative med, at den bekymring, man nærer for, hvordan det nu skal gå i fremtiden, behøver man ikke at have, for de fleste lande er i øjeblikket på nedtrapning med atomkraft. Den er ved at blive en meget, meget dyr affære; det bliver meget dyrere, end det har været sagt. Nu skal vi snart have debatten herinde også, og da kan vi jo få spørgsmålet drøftet grundigt igennem. Men jeg tror, at selv venstre og konservative engang vil komme til at sige tak for, at vi undslap atomkraftens elendigheder.

Derudover kan SF tilsige sin støtte til forslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre skrev i sit beslutningsforslag B 12 om offentlig energi-planlægning uden atomkraft, at vi fandt, at inden man ophævede restriktionerne på arealreservationer, burde man overveje, om det af andre grunde ville være nødvendigt at opretholde restriktioner dér, hvor de findes i forvejen. Derfor synes vi, det er glædeligt, at miljøministeren nu vil nedsætte et hurtigtarbejdende embedsmandsudvalg, sådan at man kan få en nærmere angivelse af, hvad det er for formål, man kan forestille sig at man skal opretholde arealreservationer til.

Jeg må sige, at jeg naturligvis er enig med den foregående ordfører, fru Margrete Auken, når hun siger, at man jo ikke bare kan opretholde hvilke som helst reservationer uden nogen forstilling om, hvad de i øvrigt skal bruges til. Det accepterer vi ikke andre steder i planlægningen og bør heller ikke gøre det her.

Men vi synes, det er godt, at ministeren vil nedsætte et sådant hurtigtarbejdende udvalg, således at vi på mere konkret basis kan se, hvilke arealreservationer det vil være rimeligt at ophæve – for jeg tror, der bliver nogle.

Birgith Mogensen (CD):

Størsteparten af både vestlige og østlige industrilande har i mange år benyttet kernekraftværker til produktion af elenergi, og det fortsætter de med at gøre, fordi det kan betale sig, alle hensyn taget i betragtning.

Et godt bevis for denne sunde fornuft finder vi i vort broderland Sverige. Til trods for skrækkampagner på linje med visse danske politiske partiers og OOAs overeksponerede kontraindsats, inklusive Barsebäckkampagnen, hvis mål det var at sætte lighedstegn mellem atombomben og kernekraft, valgte svenskerne alligvel ved a-kraftvalget den 23. marts 1980, at deres kernekraftværker skulle afvikles successivt over 25 år, men – og læg mærke til dette – pr. dags dato, 5 år efter, vil en eventuel svensk folkeafstemning nu få mere end 70 pct. stemmer for en uendelig fortsættelse af kernekraft som producent af el. Ja men hvorfor så denne holdningsændring inden for det så korte tidsrum? Jo, i stedet for en vildførende og usandfærdig skrækpropaganda mod kernekraft er svenskerne de sidste år blevet informeret fagligt og sagligt om kernekraftens erfaringsmæssige